

Det drar som bekant ihop sig till ett val till EU-parlamentet och då vill Landsbygdspartiet oberoende (LPo) erbjuda ett EU-kritiskt alternativ, som varken är höger- eller vänsterextremt.

Det är till och med så att LPo vill verka för att lämna Unionen. LPo har flera solklara skäl till varför vi har den hållningen.

Som det ser ut nu finns inget parti i Sveriges Riksdag som vill göra front mot EU.

Enligt Maastrichtfördraget skall samtliga EU-länder, som inte begärde undantag, senast 2025 ansluta sig till EUs valutasamarbete. Sverige begärde aldrig undantag. Det gjorde Danmark och Storbritannien och fick det.

Som ni vet är svenska folkomröstningar endast rådgivande. Vi som inte ville konvertera till Euro vann med 55,91 % vid folkomröstningen 2003. Vilket måste ses som ett kraftigt bakslag för de med övertro på överstatlighet (Federalister). Vad väljarna, i stort, inte visste var att Sverige redan skrivit på utan att begära undantag. Varför gjorde inte Sverige det? Förmodligen för att Federalisterna trodde att EUs popularitet med tiden skulle öka? Federalisterna hade räknat med att folkomröstningen, 2003, skulle bekräfta deras ja till valutasamarbetet.

Maastrichtfördraget trädde i kraft den första november 1993. Sverige blev ett EU-land 1995 och då blev fördraget bindande även för oss i Sverige. Allt detta kände Sveriges förhandlare inför EU-inträdet till.

Så frågan som infinner sig är, vilket värde har Nej-sidans vinst i folkomröstningen 2003 om anslutningen till Euro? Kommer ni att stå upp för medborgarnas nej?

Våra riksdagspartier är oss svaret skyldiga.

För Landsbygdspartiet oberoende

Magnus Malmsten, Norrtälje

Peter Johansson, Norrtälje

Claes Littorin, Uppsala

Olle Larsson, Härjedalen

Stefan Torssell, Partiordförande, Gamleby